

sygnatura akt II C 869/21

WYROK

(częściowy)

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 11 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący sędzia B. L.

protokolant stażystka M. C.

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **Miasta Ł.**

przeciwko **A. M., H. Z., Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

1. zasądza od Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Gminy Ł. kwotę 94,33 zł (dziewięćdziesiąt cztery złote i trzydzieści trzy grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 9 listopada 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. umarza postępowanie wobec H. Z.;
4. zasądza od Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Gminy Ł. kwotę 40 (czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

sygnatura akt II C 869/21

UZASADNIENIE

W pozwie, wniesionym 22 lutego 2021 roku, Miasto Ł. domagało się zasądzenia solidarnie na swoją rzecz od pozwanych A. M., H. Z. i Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie kwoty 282,90 zł tytułem zapłaty kosztów usunięcia pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z drogi, w trybie art. 50a ustawy Prawo o ruchu drogowym (wniosek k. 1 – 6).

W sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczy, od którego pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła w terminie ustawowym sprzeciw. W sprzeciwie pozwana, zaskarżając nakaz zapłaty w całości, wносиła o oddalenie powództwa. (nakaz zapłaty k. 31, sprzeciw k. 39 – 43).

Strona pozwana podniosła, że dyspozycja usunięcia pojazdu jest nieczytelna, że nie przedstawiono dowodu zgłoszenia potrzeby usunięcia pojazdu, brak skutecznego zawiadomienia Banku o usunięciu pojazdu. Podniesiono także, że zaświadczenie z Wydziału Praw Jazdy i Rejestracji (...) nie stanowi należytego dowodu współwłasności pojazdu. Podniesiono także zarzut sprzeczności żądania pozwu z zasadami współżycia społecznego, gdyż pozwany Bank w żadnym zakresie nie korzystał z pojazdu, który został usunięty z drogi (nakaz zapłaty k. 31, sprzeciw k. 39 – 43).

Postępowanie wobec H. Z. zostało zawieszono na podstawie art. 177 § 1 punkt 6 K.p.c. a wobec A. M. na podstawie art. 174 § 1 punkt 1 K.p.c. (postanowienia k. 84, 61).

Sąd Rejonowy ustalił:

14 marca 2018 roku została wystawiona dyspozycja usunięcia pojazdu S. (...) z ulicy (...) w Ł.. Stan pojazdu wskazywał na to, że nie jest używany. Pojazd został przetransportowany na parking przy ulicy (...) tego samego dnia (dyspozycja usunięcia pojazdu wraz z potwierdzeniem jej wykonania k. 9).

Zgodnie z zaświadczeniem Oddziału Rejestracji (...) w Wydziale Praw Jazdy i Rejestracji (...) w Departamencie (...) i Administracji Urzędu Miasta Ł. usunięty pojazd jest przedmiotem współwłasności A. M., H. Z., Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. (zaświadczenie k. 10).

Koszt usunięcia pojazdu wyniósł 282,90 zł brutto, koszty te zostały przez Miasto Ł. poniesione (faktura VAT wraz z rozliczeniem i potwierdzeniem zapłaty k. 24 – 26).

Sąd Rejonowy zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części, w stosunku do pozwanego Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.. Przy czym, ponieważ rozstrzygnięcie nie dotyczy wszystkich pozwanych (wobec A. M. pozostaje zawieszona), wydany został wyrok częściowy.

Nie można było podzielić argumentów pozwanego przeciwko uwzględnieniu powództwa co do zasady. Brak przedstawienia odrębnego dokumentu zawierającego „potrzebę usunięcia pojazdu z drogi” nie stanowi naruszenia przepisu rangi ustawowej w postaci art. 50a Prawa o ruchu drogowym, który stanowi, iż pojazd pozostawiony bez tablic rejestracyjnych lub pojazd, którego stan wskazuje na to, że nie jest używany, może zostać usunięty z drogi przez straż gminną lub Policję na koszt właściciela lub posiadacza. Dyspozycja usunięcia pojazdu została zresztą sporządzona na druku stanowiącym załącznik do rozporządzenia wykonawczego do cytowanego art. Prawa o ruchu drogowym. W dyspozycji usunięcia pojazdu wskazano ustawową przesłankę usunięcia pojazdu z drogi; sam fakt upływu prawie czterech lat od daty usunięcia pojazdu i brak jakichkolwiek starań współwłaścicieli o jego odzyskanie potwierdza dobitnie okoliczność, iż faktycznie pojazd nie był używany.

Powództwo okazało się zatem uzasadnione co do zasady. Sama wysokość dochodzonej pozewem kwoty nie nasuwała też wątpliwości co do wysokości roszczenia w świetle potwierdzenia poniesionych kosztów opłaconą fakturą VAT.

Należało również uznać za dowiedzioną okoliczność, iż pozwani są współwłaścicielami usuniętego pojazdu. Przedstawione zaświadczenie wydziału komunikacji Urzędu Miasta Ł. wprawdzie faktycznie ma charakter deklaratoryjny, to jednak potwierdza, iż urzędowi zostały w toku postępowania administracyjnego dotyczące rejestracji pojazdu przedstawione dokumenty potwierdzające własność samochodu. Bez przedstawienia dowodu własności (lub jak w tej sprawie – współwłasności) rejestracja pojazdu nie mogłaby nastąpić.

Trafne okazały się natomiast argumenty pozwanego dotyczące braku podstaw orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności pozwanych wobec powoda. Zobowiązanie ma charakter podzielny, a nie ma żadnej podstawy solidarności, wynikającej z przepisów; solidarności nie domniemuje się. Zastosowania nie ma w tej sprawie art. 441 Kodeksu cywilnego, gdyż odpowiedzialność pozwanych nie ma charakteru odpowiedzialności za czyn zabroniony. Nie została też spełniona przesłanka zaciągnięcia zobowiązania dotyczącego wspólnego mienia, gdyż pozwani nie zaciągali żadnego zobowiązania; ich odpowiedzialność w tej sprawie ma charakter obowiązku wynikającego z ustawy. Ponieważ przy tym materiały sprawy nie zawierają informacji dotyczącej udziałów pozwanych we współwłasności, zastosowanie miało domniemanie równych udziałów zawarte w art. 197 K.c. Kwota podlegająca zasądzeniu została więc podzielona przez 3. Wynik takiego działania ($282,90 : 3 = 94,33$) podlegał zasądzeniu od pozwanego Banku (...) na rzecz strony powodowej.

W niniejszej sprawie nie było podstaw do uwzględnienia zarzutu naruszenia art. 5 K.c. Pozwany podnosił, iż nie korzysta z pojazdu, a jednak dochodzi się od niego kosztów związanych z jego usunięciem z drogi; koszty te powinny ponosić wyłącznie te osoby, które faktycznie z pojazdu korzystały. Współwłasność samochodów nie ma jednak ze swojej istoty charakteru przymusowego. Pozwany zdecydował się na związanie węzłem współwłasności, a następnie węzła tego nie rozwiązał. Można przypuszczać, że działania pozwanego miały na celu zabezpieczenie udzielonego kredytu lub pożyczki. Decydując się na objęcie udziału w przedmiocie współwłasności pozwany musiał liczyć się zarówno z potencjalnymi korzyściami z tego tytułu, jak i potencjalnymi kosztami. Obciążenie zatem pozwanego częścią kosztów usunięcia pojazdu z drogi jest prostą konsekwencją prowadzenia przez niego działalności gospodarczej i tym samym nie jest sprzeczne z żadną znaną sądowi zasadą współżycia społecznego. Wręcz przeciwnie, uwzględnienie powództwa stanowi realizację zasady ponoszenia odpowiedzialności za działania i zaniechania związane z własnym mieniem.

Ponieważ od daty zawieszenia postępowania wobec H. Z. upłynął już w dacie zamknięcia rozprawy okres 3 miesięcy, orzeczono o umorzeniu postępowania wobec tej osoby, działając w tym zakresie na podstawie art. 182 § 1 punkt 1 K.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zapadło w oparciu o treść 98 K.p.c. Pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna w W. w związku z uwzględnieniem powództwa co do zasady zobowiązany jest zwrócić powodowi koszty postępowania w części odpowiedniej do zasady swojej odpowiedzialności. Ponieważ koszty tej sprawy opiewały na sumę opłaty sądowej (30 zł) oraz wynagrodzenia fachowego pełnomocnika powoda według stawki wynikającej z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 roku (90 zł), zasądzeniu podlegała jedna trzecia, czyli łącznie 40 zł.

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w sentencji.